

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Έτος Η. 704

Ιδιοκτήτης—Διοικητής Χ. ΚΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

Πέμπτη 16 Οκτωβρίου 1930

ΤΟ ΖΙΤΣΑΙΕΙΟΝ ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑ

Έδαπανήθησαν εκατομμύρια δι' ένα κήπον της Λαρίσης
Διαχείρησις 1904—1921

Βροχή τηλεγραφημάτων κατέκλυσε τὴν ἐπίσημα καὶ μὴ Γραφεῖα Προθυπου τοῦ Γερουσίας Βουλῆς Ὑπουργείων κλπ. ὑποτάλονται φίλων τοῦ κ. Μ. Κούμα, κατόπιν εισηγήσεων τούτου, πρὸς τοῦτο ἀξεδεύσ. ντος τελευταίως εἰς Ζίτσον.

Μὰ τὴν ἀλήθειαν, δὲν ἐννοῶ τί ζητοῦν καὶ ἀμφιβάλλω ἂν ἀντιλαμβάνονται τὸ μέγεθος τῆς ζημίας, πρὸς προξενούν οἱ περὶ τὸν κ. Κούμαν Ζίτσοι.

Μετὰ μακροὺς ἀγῶνας, δικαστικὰ καὶ κομματικὰ, ἐπετεύχθη τέλος ἡ λειτουργία τοῦ Ζιτσαίου Κληροδοτήματος.

Δὲν θὰ ὑπομνήσω ἐνταῦθα ὑπὸ τινων καὶ τίνι τρόπῳ ἐπετεύχθη ἡ εὐτυχὴς λύσις καὶ ἀπεδόθη τὸ Κληροδοτήμα εἰς τὴν κοινότητα Κινδύητα, τῆς ὁποίας τὰ δικαιώματα παρὰ τὸν κ. Κούμαν, ἡ περὶ τὸν κ. Κούμαν ἄλλοτε Ἐπιτροπὴ.

Σκοπὸς τῆς παρουσίας μου εἶναι νὰ ἀναζητήσω τὰς δαπάνας καὶ τὰς ζημίας, πρὸς ὅπως ἡ Κοινότης, κατὰ τὴν διαχείρησιν 1904—1921, περιόδου δικαστικῶν ἀγῶνων πρὸς ἀπόκτησιν εἰς περιφύκην κήπου μετ' οἰκίας ἐν Λαρίσῃ.

Γὰρ νὰ ἰδῶμεν: τί εἶναι αὐτὸ τὸ κτήμα; Εἶναι ἡ μόνη περιουσία, πρὸς κατέλιπεν ὁ ἑαυτοῦ τῶν ἐτελεστικῶν, ἀρχικῆς ἀξίας 7.000 δραχμῶν, αἰδοῦται, διὰ τῆς προσηκόντος ἐρ. οἰκίας τοῦ ἰδιοκτήτου ἀνελθόν ἄλλοτε εἰς πολὺ μεγαλειότητα ἀξίας.

Μετὰ τὸν θάνατον ὁμοῦ τοῦ ἰδιοκτήτου, ἡ ἀντιπρόθεσις σημαντικῶς ἡ ἔξις, τοῦ ἐν λόγῳ κτήματος, ἀποδίδει δὲ σήμερον, ὡς ἔλασιν ἀλλῆς θεσφατικῆς γῆς, πατῆρος, ντοματῆς καὶ κολοκύθας.

Αὐτὸς εἶναι ὁ κήπος, λοιπόν, πρὸς διενδοκούμεν καὶ διὰ τὸν ὁποῖον περιεπλάκημεν εἰς τὰς Δικαστήρια καὶ εἰμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ δαπανώμεν, συνεχίζοντες τὴν δίκην.

Οἱ φίλοι τοῦ κ. Κούμα, διὰ τῶν δαμαρτυρῶν των, ζητοῦν ἀναστολὴν τῶν ὑπὸ κατασκευὴν ἔργων καὶ τὴν διαιώνισιν τῆς δικαστικῆς πάλης, πρὸς ἀπόκτησιν τοῦ περιφύκου αὐτοῦ κήπου ἐν Λαρίσῃ.

Ἀς ἐξετάσωμεν συντόμως τί ἐστέλινεν αὐτὸς ὁ κήπος μετὰ τῆς οἰκίας εἰς τὴν Κοινότητα. Ἀλλὰ πρὸς τοῦτο εἶναι ἀνάγκη νὰ καταφύγωμεν εἰς τὴν διαχείρισιν τοῦ 1904—1921.

Ἀντὶ τῶν δ. κ. Κούμας καὶ ἡ τότε Ἐπιτροπὴ δὲν μᾶς ἔδωκαν, λογαριασμόν, ἔχοντες τὴν ἀντίληψιν οὐκ ἡ Κοινότης δὲν ἔχει δικαίωμα ἐπὶ τοῦ Κληροδοτήματος. Ἐν τούτοις οἱ ἀριθμοὶ, ἀφ' ὧν εἰς μάρτυρα, λαμβανόμενοι ἀπὸ τὰ βιβλία τῆς Ἐπιτροπῆς Τραπεζῆς, δηλοῦν ἀκριβῶς φανερὰ. Καὶ λέγον, οἱ ἐπ' ὀνόματι «Ἀγαθουργίαν ἐν τῇ πόλει Ζίτση» ὑπάρχουσιν ἀπὸ τῆς 10 Νομβρίου 1904 χρεώγραφα εἰς χρυσὸν Δανείων ἀξίας, περίπου δέκασις δυνάμενοι χιλιάδων χρυσῶν δραχμῶν μετ' ἐξέσιν εἰσόδων 12.000 φράγκων χρυσῶν, ἥτοι σημαντικῶν δραχμῶν ἑκατὸν ὀγδοήκοντα χιλιάδων.

Τὶ ἔσοδα ἔκρεπε νὰ ἔχωμεν ἐφ' ὅσον ἐν Ζίτση οὐδὲν ἔργον κοινωφελὲς ἐγένετο, ἀπὸ τοῦ 1904 μέχρι τοῦ 1921, ἥτοι ἐπὶ δέκα ἐπὶ ὅλα ἔτη; (12.000 X 17 = 204.000 φράγκα χρυσῶν, ἥτοι δραχμῶν τρία ἑκατομμύρια καὶ ἑκατόσις χιλιάδες.

Ἐρωτῶ τί ἔγεναν αὐτὰ τὰ χρήματα; Δὲν θὰ ἀναμείνω τὴν ἀπάντησιν ἐκείνων καὶ παρὰ τῶν ἀνώνυμων γραφούντων ἐν Ἰωννίνους διηγήσου καὶ διδασκάλου, ἀλλὰ ἐνὸς αὐτῶς παρέχω τὰς ἀντιφάσεις.

Ἡ τότε Ἐπιτροπὴ, τῆς ὁποίας μόνιμον καὶ δρῶν πρόσωπον ἦτο ὁ κ. Κούμας αὐθαίρετος καὶ χωρὶς τὴν ἔγκρισιν τῆς κυρίου Κοινότητος, χωρὶς τὴν γνώμην

Ὑπουργείου καὶ Τραπεζῶν, μετέτρεψε τὴν 15 Ἀπριλίου 1918 εἰς χρεώγραφα ἑπταπλάσιος φράγκων χρυσῶν 126.300 ἴσα πρὸς 1.900.000 δραχμῶν σημερινῶν.

(1253 δμ λ. X 88) = 1.200.000 δραχ. περίπου! Ὅπως ἐγένετο εἰς τὸ Κληροδοτήμα: Πρῶτον: Ζημία 1.750.000 δραχμῶν περίπου!!

Μετέτρεψε τὴν 10 Δεκεμ. 1920, ἀγοράσας ὁμολογίας τῶν 300.000.000 δ. κ. Κούμας ἀδυσχερῶς χρυσῶν δραχμῶν 12.000, ἴσας πρὸς 180.000 δραχμῶν, αἵτινα χρεώγραφα, πωλούμενα, ἀποφέρουν 12.540 δραχμῶν περίπου καί:

Δεύτερον: Ζημία 167.500 δραχμῶν!! Ὀλικὴ ζημία ἐκ τῆς μετατροπῆς ἐνα ἑκατομμύριον καὶ ἑνεακόσιαι χιλιάδες δραχμῶν!!!

Ποσὶν πλέον τῶν 46 ὁμολογιῶν τοῦ 1914 ὑπάρχει κατατεθειμένον, πρὸ τῶν ἐσόδων τῆς περιόδου 1904—1921 ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἐπιτροπῆς Ζιτσαίου Κληροδοτήματος καὶ ὁ ὅχι ἐπ' ὀνόματι «Ἀγαθουργίαν ἐν Ζίτση» ὡς ἡ πρώτη κατὰ θεσιν ἐγένετο τὸ 1904, περὶ τὰς δραχμῶν 390.000, ἥτοι ἐπὶ ἑκατὸν τρία ἑκατομμύρια καὶ διακόσιαι δέκα χιλιάδες δραχμῶν.

Αὐτὰ εἶναι τὰ ἀγαθὰ (!) τῆς διαχείρισεως τοῦ κ. Κούμα, τὰ ὁποῖα οἱ ἀντιχρῆς Ζιτσοὶ δὲν ἔλαβον τὴν εὐκαιρίαν νὰ μάθωσιν.

Ἀς ἀναζητήσωμεν τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζημίας, πρὸς καὶ πότε ἐζητήσθη!

Εἴπομεν, ὅτι εἰσόδημα 160.000 χρυσῶν διανεμήσαν εἰς ἀγορὰν χαρτίνων δραχμῶν (ὁμολογία 300.000.000 καὶ χρεώγραφα Ἐπιτάξεως) καὶ Δανείων τοῦ 1914 περίπου 160.000 φράγκων χρυσῶν.

Ποῦ εἶναι ἡ διαφορά τῶν 80.000 φράγκων χρυσῶν, ἥτοι ἐνα ἑκατομμύριον καὶ διακόσιαι χιλιάδες δραχμῶν;

Πῶς διετέθησαν ταῦτα ὑπὸ τοῦ κ. Κούμα, τοῦ μόνου δρῶντος μέλους τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ζιτσαίου Κληροδοτήματος;

Τὸ ποσὸν τοῦτο ἔδαπανήθη δυστυχῶς ἐπὶ ματαίᾳ εἰς δ. κατικὰ ἔξοδα, εἰς δικηγόρικὰ, καὶ χ.ρ. ὅσημα, ἀχρήστους μελέτας ὑδρογέωσας καὶ ὁδοποιίας, εἰς ἀφίδας πρὸς ὑποδοχὴν ἐπισήμων ἐπισκεπτῶν τῆς Ζίτσης καὶ εἰς ὀλίγα κτλ γάλακτος. Καὶ διὰ ποικίλων ἄς παραθεῶ ὀλίγους ἀριθμοὺς:

Ἀμοιβὴ δικηγόρου κ. Μ. Κούμα καταβληθεῖσα αὐτῷ κατὰ τὰ ἔτη 1914—1915 δρ. 25.000, ἥτοι 375 χιλιάδες σημερινὰ δραχμῶν.

Ἀμοιβὴ Τοιτεσκίη 8.000, ἥτοι 120 χιλιάδες δραχμῶν σημερινῶν.

Μελέτη ὑδρογέωσας ὑπὸ τοῦ μηχανικοῦ Κορυζῆ δρ. 8.000, ἥτοι 120 χιλιάδες δραχμῶν.

Δι' ἀφίδια ἀπὸ χελιδρονίης, πρὸς ἀφθονώτατα φύονται ἐν Ζίτση δραχμῶν, 1.000 ἥτοι 15 χιλιάδες δραχμῶν!!!

Καὶ δι' ἀναζητήσιν ἐν ἐπιγνώσει ἀνυπαρκτῶν κληρονόμων πτωχοῦ ἀντιπάλου ἐκμεταξίας ὀφεισῶς Μ. Κούμα κατὰ τοῦ Κληροδοτήματος περὶ τὰς 20 χιλιάδες δραχμῶν.

Ἀδελφὲς εἶναι ἐν ὀλίγοις ἡ διαχείρισις τοῦ Κούμα τῶν 17 ἔτων 1904—1921. Ἀντὶ τῶς θρηνοῦμεν καὶ νεώτερον ἔξοδα δικαστικῶν ἀγῶνων, συνεχιζομένων ἐγκληματικῶς ὑπὸ τῶν φίλων τοῦ κ. Κούμα, ἐκόντων πτωχότατα προσωπικὰ συμφέροντα νὰ παρακληθῶσι ἡ λειτουργία τοῦ Κληροδοτήματος καὶ ἡ διαίονισις τῆς δίκης πρὸς ἀπόκτησιν τοῦ Λαρίσαικου κήπου....

Ἐπὶ 26 ὁλόκληρα ἔτη, χάριν τοῦ κήπου αὐτοῦ, ἤδη μετὰ τὸν θάνατον τοῦ

κυρίου του, ἐστερήθη ἡ Κοινότης τῶν ἀγαθουργιῶν...

Εἶναι λοιπόν λογικὸν καὶ φρόνιμον νὰ ἀναμείνωμεν ἐπ' ἀπειρὸν τὴν ἐξέλιξιν τῆς πολυχρόνιου δίκης, διακόπτοντες τὰ ὑπὸ κατασκευὴν ἔργα;

Πρέπει νὰ εἰμεθα μωροὶ καὶ τυφλοὶ, εἰσακούοντες εἰς παρομοίας εισηγήσεις τοῦ κ. Κούμα, κατηγορουμένου κατ' αὐτὸς δι' ἀπειδίαν πρὸς τὰς διοικητικὰς καὶ δικαστικὰς Ἀρχὰς τῆς Πατρίδος μας!..

Καὶ ἵνα μὴ μακρηγορῶ, ἀνακφαλὰί νωτ' ἀνωτέρω:

Ζημία ἀπὸ 1904—1921 δρ. τριῶν ἑκατομμυρίων διακοσίαν χιλιάδων (3.200.000) δρ. ἔπει ἔδει ν' ἀποτελέσῃ νέον κεφάλαιον ἢ νὰ δαπανηθῇ εἰς κοινωφελὲς ἔργα ἐν Ζίτση.

Δεδομένου ὅτι δὲν ἐγένοντο ἔργα, τὸ κεφάλαιον τοῦτον 3.200.000 δραχ. τοποθετούμενον εἰς κατάθεσιν ὕψους πρὸς 4 ὅχι θὰ ἀπέδιδεν 128.000 δρ. ἐτησίως καὶ κατὰ τὴν ἀπὸ 1922—1930 δεκαετίαν περίπου θὰ ἀνήρχετο εἰς ἑκατομμύριον δι. καὶ αὐτὸς ὀγδοήκοντα χιλιάδας περίπου (1.280.000.)

Ἄρα, ὀλικὴ ζημία ἐκ τῆς αὐθιγοῦς τοῦ κ. Κούμα περὶ τὰ 5 ἑκατομμύρια καὶ ἡ δίκη διὰ τὸ ἐν Λαρίσῃ σπῆλαι καὶ τὸν κήπον, πρὸς παράγει ὀλίγους ὄφεις καὶ πατάτες, μένει ἐκκενρῆς, ἡ δὲ δικαιοσύνη οἱ ἐνδιαφερόμενοι δικηγόροι νέας δαπάνας, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ἔτις νὰ ἐισπραθῶσι πλέον τῶν ὀκτακοσίων περίπου χιλιάδων δραχμῶν καὶ ἀπὸ τὸ σπῆλαι καὶ ἀπὸ τὸν ξηραμένον κήπον τῆς Λαρίσης.

Ἀθῆναι τῇ 25 Ἰουλίου 1930
Ἰωάννης Τρίμης Ζιτσαίου
Φιλικόποιος

ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν, ὡς ἀνεγράψαμεν σκελετωδῶς εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον μας, ἐγένοντο τὰ ἐγκαίνια τῆς ὁδοῦ Ἰωννίνων-Γραμμενίου, ἐργασίας ἀπὸ τοῦς δύο πλατάνους τοῦ Χανίου Ζέλοβας, παρὰ τὴν Φανερωμένην. Παρῇσαν, κατ' αὐτὰ ὁ Γενικὸς Διοικητὴς κ. Κάλυβας, καὶ οἱ πρῶτοι πρῶτος, ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Δωδωνῆς Ἄγιος Δημήτριος, ὁ δὲ ἐτελέσας τὴν νεοκατασκευὴν ἱεροκτελεστὴν, ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Γραμμενίου, μετὰ τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου του, ὁ Πρόεδρος Τετραγώνου, ὁ Πρόεδρος Βράβου, μετὰ τοῦ Συμβουλίου του, καὶ τοῦ Δημοδιδασκάλου του, Γεωργίου Νάση, ὁ Πρόεδρος Τετραγώνου μετὰ τοῦ Συμβουλίου του, ὁλοκλήρου, τῆς Κοινότητος καὶ μετὰ τοῦ διδασκάλου τῆς καὶ τοῦ Σχολείου τῆς, ὁ Πρόεδρος Δομάρχου, μετὰ τοῦ Συμβουλίου του, ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Κοινοτικῶν Ἰσοβίλων καὶ Βατ'νίου, ὁλοκλήρου τὸ Συμβούλιον τοῦ Συνοδίου, ὁδοποιεῖς τῶν Γραμμενίου, μετὰ ἐπὶ κεφαλῇ τὸν Πρόεδρον αὐτοῦ κ. Παρασκευάπου, οἱ δὲ διδασκάλων Γραμμενίου, χωρίων, Ματθ. Τσίνας, Ἰω. Σαράνης, Σπυρ. Σαφύλιος, Βεναφῶν Τζαβέλλας καὶ κ. κ. Θεόδωρος Σαφύλιος, οἱ ἐξέχοντες Γραμμενιοὶ χωρίων καὶ τῶν περὶ χωρίων τοῦ Κάρπου κ. κ.

Σπυρὸς Δ. Μέρτζος μετὰ τῆς Κυρίας του, τῶν τέκνων του καὶ τῆς χαριτωμένης Δίδος ἀδελφῆς του, Γεώργιος Βελλιαροῦτης, Σπυρὸς Τσίνας, Ἀνδρέας Παπαγιάννης, Ἄων. Γρίδας, Μιχ. Θεόφιλος, Παπᾶ Ἀθανάσιος, ἐφημέριος τῆς Ζέλοβας, Δημ. Κασκαρόπουλος τοῦ Μεγάλου Μπισδοῦ, Στέφ. Ἀναγνωστοῦ, Ἀλέξης Μπρόσγιος, Ἀλέξης Παπαγιάννης, Μιχ. Σαράνης, Ἰωάν. Ἀναγνωστοπούλου, μηχανικὸς τῆς Μητροπόλεως Ἰωννίνων, Νικόλαος Ροῦμπας, Δημ. Θεοφάνης Γοργόλης μετὰ τῆς συζύγου του, Δημ. Γραβάνης, Ἀναστ. Γεωργόπουλος, Φίλ. Πανταζῆς, Ἰω. Τσαπᾶρας, ἐνωμοτάρχης, σταθμάρχης τῆς Περιφέρειας, καὶ πλείστοι ἄλλοι.

Παρέστησαν ἐπίσης ἐξ Ἰωννίνων, ὁ Διοικητὴς τοῦ Ὀρφανοτροφείου Γεωργίου Σταύρου μετὰ τῆς Μουσικῆς του, κ. Χ. Τζημ. καὶ τοῦ καθηγητοῦ τοῦ αὐτοῦ, οὐδ' ἀλλοιτῆς Γενικῆς Διοικήσεως κ. κ. Κων. Τερεβέντης, Γεώργ. Παπανικολάου, Ἀδαμ. Χρυσόχοῦς, Μηλιώτης, Δάφνης, Βασίλ. Παπαγεωργίου, Τζαλ. Μακλῆς, καὶ Στέλ. Δαμαλάς, ὁ ἐργοδηγὸς Ἀστέρας Ἀλεξίου, ἐργοδόχος Παν. Σελήρης, ὁ Γεώργιος Μπενέκος, γραμματεὺς τῆς Εἰσαγγελίας, Θεόδ. Μέρτζος, οἱ βουλευταὶ κ. Γ. Κάλυβας καὶ κ. Κατασκήμας, Ἀνδρ. Κασῆς, διδασκαλὸς Κωσταδῆμας οἱ Διοικητῆς τῶν ἐφημερίδων Ἰωννίνων, ὁ δημοσιογράφος κ. Χρυσόφορος Κιούρης, ὁ κ. Ἀλφρέδος Ἀθανασούλας, δικηγόρος ἐν Ἀθήναις, καὶ πλείστοι ἄλλοι.

Μετὰ τὸν ἀγασμόν ὁ διδασκαλὸς Γραμμενίου καὶ Γραμμενίου τῆς κ. Μ. Τσίνας ἐξεφώνησε ἐμπνευσμένον λόγον, θαυμασθέντα παρ' ἀπάντων καὶ χειροκροτηθέντα, εἰς ὃν ἀπήντησαν ἐπὶ σῆς ἐμπνευσμένως, ὁ Γενικὸς Διοικητὴς κ. Ἀχ. Καλεῖρας, ὑποσχθεὶς τὴν ἀρωγὴν τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Ταμείου Ὀδοποιίας.

Οἱ κυριώτεροι ἀρωγοὶ πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἐγκαταστάσεως ὁδοῦ ταύτης εἶναι οἱ Ἀδελφοὶ Χανφάνου, αἵτινες προσέφερον 50 χιλιάδας δραχμῶν, μετὰ τὴν ἐλπίδα οὐκ ἔτι προσφέρουν καὶ ἄλλο ποσόν.

Μετὰ ταῦτα, προσεφέρθησαν ἀναφύκτικα καὶ περὶ τὴν μεσημέριαν πάντες ἐπέστρεψαν εἰς τὴν πόλιν ὄντος πρώτου τοῦ σὺνθημα τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ.

Ἡ δὲ κατὰ τὸν καταγραφεὶς Ταμείου τοῦ Δήμου Ἰωννίνων, Φίλιππου Ντάφλου, κατηγορευμένου διὰ κατὰ κράτην τριῶν ἑκατομμυρίων καὶ διακοσίων ἑξακτῶν δραχμῶν, ἡ ὁποία ἐπρόκειτο νὰ γείνη τῇ παρῇ, οὐδὲν ἔλαττον, ἀνεβλήθη ὡς τῆς ἀπουσίας τῶν μαρτύρων κατηγορίας κ. κ. Ἀθαν. Στούπη, δικηγόρου, προέδρου τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ἐπὶ δημοφιλῆς κ. Β. Πυρραῖλλα, Νικητῆς καὶ Χόνα, ὡς ἐνεργητικῶν τῆς ἐξέλεξις τῶν βουλευτῶν τοῦ καταγραφεῖς Ταμείου, τοῦ δικηγόρου κ. Κων. Ρώμα καὶ τῶν μελῶν τῆς πρώτης

